

Sorgarboð.

(Framhald frá 1. síðu.)
orð frá sær til frágreiðan um til-
burðin. Hann varð í skundi
fordur á sjúkrahúsið á Tvøroyri.
Men honum stóð ikki til bólar
— ónsmorgunin kl. 8 andaðist
hann.

Ein ófatulig ólúcka. Hvussu
ber tað til, at bara hendurnar,
föturir og høvdið var kolað á
honum?

Ein syrgiligur tilbúður fyri
konu og teg neyðar 9 børn.

um grunnarnar og geva sær
góðar stundir at royna á teim
ymysku leiðum, tá teg samtíðis
frætta, hvussu tað gongst tele-
fonskipunum, har teg eru.

T. d. hava skip ligið í myru-
medallands-buktini og vestan
fyrir Reykjanes við góðum toli
og roynt. Við tað teg hava hoyrt
í Radio, at einki hevur fingist á
teim vanligu leiðum. Teg hava
fingið tað sama sum hini skipini
ella kanska meira, hava spart
olju við ikki at ferðast tær longu
leiðir, hvat teg annars høvdu
gjørt, um teg einki frættu.

Eg haldi, at radiotelefon er
neyðug umboð í skipi. Ikki
so at skilja, at hon javnar tað
ójavnað fiskarið. Men man kann
til ymskar tíðir frætta frá fiski
á teim leiðum, man annars ikki
hevði ætlað at farið á. Og har
til er hon sera tryggjandi fyri
sjómannin, sum kann lata frætta
frá sær, um hann skuldi komið
í vanda. Man veit fleiri dømir,
hvar telefonin hevur bjargað
bæði skipi og manning, sum
annars høvdu farist, um hon
ikki var.

Íslendingar hava fiskað lítið í
vár; tann stóri partur av trolara
og linubátaflotanum hevur ligið
stillur til 25. mars.

Vestmannaoyggjabátarnir hava
einki fingið við linu. Men um
20. mars byrjaðu teir at fáa væl
í gornum; fiskurin fekst bara
ikki við húki — hvørki á linu
ella snóri.

— Tað hevur bara verið ein
fransaslupp at sæð í vár. Eg
var umboð í henni ein dag, í
hon lá nær hjá okkum og fisk-
aði. Eg og skiparin skiltu ikki
væl hvønn annan. Men so mikið
skilti eg, at tað hevði gingist
ógvisliga illa við fiskiskapi hjá
fransmonnum seinasta ár. Av
teirri orsök vóru bert tær sluppir
til fiskari við Ísland í ár, og
hann roknaði við, at bara tær
báðar fóru til Grønlands í sum-
mar.

Færðirnar millum londini hava
verið hendinga góðar hjá okk-
um. Og man gleist yvir at
siggja okkara oyggjaland, Fø-
oyar, aftur — um tað so er fyri
stutta tíð, hittast við teimum, ið
hava havt okkum í huganum,
meðan vit hava verið burtur,
og merkja at teirra tankar eru
við Íslands brimbarðu strendur,
har Føroya garpar berjast móti
havi og stormi.

Um hesin túrur hevur givið
úrslit, so leggur man aftur frá
landi við tí treysti, at næsti túr-
ur má eydnast betur.

JACOB NIELSEN.

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:

TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3.

Hovedkontoret i Thorshavn tillige aabent 6—7 for Ind- og Udbetalinger.

Basarur.

Tá tað er givið okkum loyvi til tess, er ætlanin at halda
basar komandi ólavsøku í Havn fyrir Sjómansheiminum í Havn.
Saman við basarinum verða burturlutan, tombola eydnuhjól o. a.
Vit undirskrivaðu loyva okkum hervið at heita á fólk í øllum
Føroyum við hon um at hjálpa til at styðja Sjómansheimið, so at
tað kann verða fort fyrir at halda fram við arbeiði sínum. Gávar
av øllum slegum kunnu verða sendar til ein og hvønn okkara.

Tórshavn, 25. mars 1936.

Virðingarsamt

Basarkomitteín fyrir Sjómansheimið:

Frú próst Dahl. Sigríð Christiansen. Petrine Nicholajsen. Magnine
Hansen. Anna Eidesgaard. Johanne Restorff. Poulina Christiansen.
Else Rubeksen. Louise Hojgaard. Rasmine Rubeksen. Poulina
Joensen. Jensine Olsen. Hansine Rein. Anna Sofie Mohr. Soffie Arge.
Lina Rein. Maria Hansen. Christina Johansen. Matha Rubeksen.
Frk. Helena Djurhuus. Frú Mína Zachariassen. Elisabeth Weihe.
Elisabeth Christiansen. Frk. Henriette Hansen. Frú Thomine
Joensen. Caroline Hejnesen. Frk. Helene Barentsen. Frú Sanna
av Skarði. Simona Niclasen. Frk. Lorenze Kragesten. Frú Poulina
Jensen. Ragnhild Clementsen. Elisabeth Jacobsen. Helene Mortensen.
Helga Rubeksen. Edil Djurhuus. Dagmar Johansen. Johanna Jensen.
Anna Ellingsgaard. Frk. Elsebeth Mortensen. Tórshavn. Ingrid
Mortensen. Maia Mortensen. Argjum. Frú Ingeborg Jacobsen. Frk.
Jensine Jacobsen. Anna Sofie Højsted. Hvalvig. Frú Elia Gregersen.
eldra. Sydrugotu. Ragnhild Simonsen. Gotugjógv. Frk. Helga
Christiansen. Norðragotu. Frú Hansine Hojgaard. Olivia Andreassen.
Húsam. Louise Joensen. Frk. Marie Jacobsen. Hósvík. Frú
Elisabeth Olsen. Marie Jacobsen. Skála. Sígga M. Poulsen. Kunoy.
Frk. Hansine Samuelsen. Hansine Andreassen. Vik. Elisabeth Joensen.
Frú Anna Helene Eldevig. Elduvík. Frk. Simona Johannesen.
Hvannasund. Lærafinna M. Clementsen. Skávoy. Frú Elisabeth
Mørk. Sandvík. Frk. Kristine Skaalum. Sanna Vest. Hvalbae.
Maria Bech. Kristene Dam. Porkeri. Edith Mikkelsen. Edith Dahl.
Mariane Næs. Vágur. Poulina Jensen. Elisabeth Vestergaard.
Sunnbae. Frú Henriette Nolsøe. Poulina Hofgaard. Elisabeth Eliassen.
Trongsvágur. Karen Tausen. Fámjín. Sígga Rasmussen. Dagmar
Joensen (hús). Maria Samuelsen. Miðvági. Frk. Sigríð Joensen.
Ragnhild Johannesen. Oyðarfirði. Maren Petersen. Frk.
Petersen. Mykladal. Martine Joensen. Sofie Nielsen. Frú Margrethe
Nielsen. Sandsvágur. Nicoline Simonsen. Magdalene Haraldsen.
Vestmanna. Anna Danielsen. Solmundarfirði. Louise Højgaard.
Karoline Højgaard. Jana Højgaard. Rituvík. Sanna Absalonson. Frk.
Edith Petersen. Viðareidi. Frú Sanna Joensen. Olivia Joensen.
Frú Marie Petersen. Klaksvík. Rasmussen. Ljósmodir. Fugloy. Frk.
Sigríð Johannesen. Frú Lena Jacobsen. Tøftum. Jona Johannesen.
Nes. Julie Petersen. Johanne Marie Jacobsen. Fuglafirði. Susanne
Johansen. Frk. Maren Rasmussen. Strendur. Sanna Joensen. Gjógv.

„Dagblaðið“ og flaggið í realskúlanum.

Tá ið „Dagblaðið“ tann 7. í
h. m. hevur eina langa og skeiva
frágreiðing um tilbúðin uppi í
realskúlanum tann 3. í h. m.,
og ósekir menn eru lagdir undir
— antin at hava skrivað hesa
óhóvskligu grein — ella eisini
at hava borið skeiv boð, so vil
eg loyva mær at kunnger, at
eg havi ikki skrivað hesa grein
og heldur ikki havi eg borið
hesi skeivu, villleiðandi og ósonnu
boð.

Tá ið „Dagblaðið“ skrivur:

„Áðrenn söl var risin veitslu-
morgunin, var ein av næming-
um farin upp og hevði sett
eitt foreyskt flagg við inn-
gongdina til skúlan. Flaggið
bleiktraði so fagurt í mongu-
lotinum, og tá læraraskúla-
næmingarnir komu kl. 7, vóru
teir heilt hugtiknir av hesum.

Tað var tann danska lærarin-
an, sum hevði tíma, og í
tímanum hvarv hon eina lotu.
Næmingarnir sóu, hon tosaði
við skúlabetjentin, og hann
oman mót flagginum. Og kl.
8 tá realskúlanæmingarnir
komu, var flaggið burturtikið.“

er hetta líka nógv uppá skrá av
sannleikanum sum allt hitt, í
greininu stendur.

Um so var, at læraraskúla-
næmingarnir vóru hugtiknir av
hesum, hvør veit so um tað at
siga fyrir „Dagblaðnum“. Og ikki
hvarv lærarinna eina lotu úr
tímanum, hon var inni frá tí
hon kom og til kl. 9. Enn minni
sá nakar næmingur hana tosa
við skúlabetjentin. Hetta er bert
nakað, ið „Dagblaðið“ setur
saman fyrir at villleiða lesarar,
men hetta kann ikki standa
óátalað, í læraraskúlanæming-
arnir verða — av einum og
hvørjum — lagdir undir at hava
sagt hetta fyrir „Dagblaðnum“,

og tað hevur eingin av teimum
gjørt.

„Dagblaðið“, kann ikki um-
bera seg við, at eingin trýr tí
longur.

Misljóðið, ið „Dagblaðið“ skriv-
ar um, er av sama slag sum
hitt. Tað var einki misljóð, men
um nakað er satt í grein „Dag-
blaðsins“, so fær ein út av tí,
at flaggið var upphongið fyrir at
skapa misljóð, t. d. stendur í
„Dagblaðnum“: „teir finga Blod
paa Tandene.“

Tað skal ikki eydnast „Dag-
blaðnum“ at skapa nakað mis-
ljóð av hesum degi, ið fór ógv-
liga sámiliga fram, um teir so
einaferð enn fylla blaðið við
nokrum, ið ein kann seta aftaná
í parantes — ósannheit.

Ingv. Jacobsen.

Eykatingsetan 1936.

Financiering og stabilisering av
figgjarviðurskiftinum
í Føroyum.

S. P. Zachariassen (framsøgu-
maður sjálvstýrisflokksins)
greiðdi frá nevndarálitinum.
Sambandsmenn høvdu tíkið ta
stoðu einki at vilja gera við
hetta stóra mál í hesi eykasetu,
men heina tað í millumtinga-
nevnd til umhugsunar til heyst-
ar, tá ið tingið aftur kemur
saman. Hetta var ein negativ
stoða. Sjálvstýrisflokkurin og
javnaðarflokkurin vóru samdir
um eitt uppskot, men høvdu
annars hvør silt uppskot. Mun-
urin var, at javnaðarmenn vildu
hava maksimalpris, um avgift
værd loygd á olju. Hesa treyt
hevði sjálvstýrið ikki lagt á. —
Og so vildu javnaðarmenn ikki
ganga við sjálvstýrismonnum at
leggja avgift á postpakkar.

Felagsuppskotið var:

Hækkan av lógtingsskattinum	10.000 kr.
Biografavgift	9.000 kr.
Útflutningsavgift av fiski	120.000 kr.
Avgift av temstikkum	10.000 kr.
	179.000 kr.

Kapitaltørvurin var so stórir
í Føroyum, at um hann ikki
varð böttur, var fryktandi fyrir,
at okkara fiskivinna noyðdist at
stæda.

Talarin vónaði, at í hvussu
var, vildu tingmenn greiða at-
kvøðu fyrir felagsuppskotinum
hjá sjálvstýrinum og javnaðar-
flokkinum.

Poul Niclasen (framsøgumaður
sambandsflokksins)
talaði fyrir einari umskipan av
financieringini av okkara sjó-
monnum. Særliga mátti dentur
leggjast á, avrokningin fór fram
alt fyrir eitt. — Best helt hann
vera, at fiskimannafelagið fekk
eitt beløp upp á eina slaka
milljón. Hann helt tað, at tað
var ómøguligt at fremja finan-
cieringsplanin í hesi setu. Tað
visti eisini tað, at í uppskotun-
um, ið lógu frammi, var talan

um lógir, ið skuldu byrja 1.
januar 1937.

Hann og hansara menn í
nevndini høvdu tí sett fram upp-
skot um at seta niður eina mill-
umtinganevnd uppá 5 limir fyrir
at kanna málið til næstu ting-
setu.

P. M. Dam:

Frá fyrsta degi javnaðarmenn
komu á ting, vóru vit greiðir
yvir, at skuldi vón vera til, at
lógtingið loysti tær uppgávur,
sum ein partur av Føroya fólk
kravdi loystar, mátti tingið hava
meiri av innlökum. Javnaðar-
menn hava í allit, tá ið høvi
hevur verið til tess, tala fyrir og
mana til at ganga radikalar inn-
tøkleiðir. Men tað hevur verið
sum at tala fyrir deyvum oyrum.

— Tó nú tykist ein broyting í
hugsanini og innstillingini yvir
fyrir hesari okkara talu. Tað
hevur soleiðis verið athugligt
at hoyra teir báðar framsøgu-
menninar fyrir teir stóru flokk-
arnar. Nú er hitt undirskilt
ella beinleiðis rólandi spottið
um fantasiir og tultkastellir tag-
að. Hin árla og sólá undirstri-
kanin av, at vinnulívið skuldi
greiðast, fremjast og loysast eina
og aleina av tí privata initiativ-
inum, hitt almenna skuldi halda
sinar fingrar frá vinnulífsins
praktisku uppgávum. Nei, nú
bedýra allir, at okkurt má ge-
ast, tað vil siga: Hitt almenna
skal og má gera okkurt. Kort-
ini tykjust menn — ikki allir, í
hvussu er — ikki heilt at vera
mentir at bróta við hitt gamla
avlodda systemið — hitt privat-
kapitalistiska systemið. — Einn
sita aftrandi træðir í sál teirra
og sinni. — Enn kennist aftur-
haldið at hefta og tjóðra fótin
til at stiga felið heilt og fullt inn
á tað nýggja — inn á tað soci-
alistisku leiðina.

Henda aftratin, henda drál-
anin hevur kostað landi og fólk
milljónir, og hon vil í framtíð-
ini koma at kosta enn meir,
um menn ikki orka at bróta
við gamlar stóður, gomul prin-
cippiir. — Nú at aftrast, nú at
drála, nú at drukna stórmál,
lívsráð landsins í prátan, í jeri-
miadum, ið fjarða út í útsetan,
í „at se Tiden an“ — tað kann
ja, tað vil sturta fólk, tess
vinnulív og lívsevni í avgrund-
ina.

Hetta grettur ikki.

Tað má tí vera harvið, um
leiðin er socialisma við sociali-
sering og centralisering. Menn,
ið elska sitt land og fólk og
sum nú í hesi kreppitíð eru
settir við tinghóv at varðveita
lands og fólksins interessur,
mega ikki vera bangnir at taka
stoðu í móti sínum fortíðar dok-
trinum og lærusetningum, sjálvt
um tað bar tað við sær, at ein
skal í stoðu síni fyrir Gudi og
hvørjum manni viðganga, at
leiðin og stoðin, ið nú er ein-
asta bjargingin, er socialisma,
hennara samlingartanki, hennara
krav um planøkonomi, sociali-
sering, centralisering og samfel-
agsins ábyrgd fyrir hvørjum ein-
stokum menniskja.

Eg vil ikki í hesum sambandi
stiga í dýpdina eftir orsökunum